

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Milana Taubera v právní věci žalobce: **P. M.**, proti žalovanému: **Česká republika**, v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

t a k t o :

I. Žaloba se o d m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou ze dne 10. 9. 2017 domáhal jednak přiznání odškodnění ve výši 20 000 000,-Kč za újmu na lidské důstojnosti a deprivaci osobnosti vlivem zásahů státu; dále požadoval narovnání stavu péče o dítě v normách sociálního kontextu přijatelného pro všechny strany v zájmu dítěte, tedy střídavou péči ve vztahu k jeho nezletilému synovi. Žalobce zároveň navrhl, aby mu soud přiznal osvobození od soudních poplatků a ustanovil zástupce z řad advokátů.

V žalobě uvedl, že Česká republika spáchala zločiny jak na něm, tak na jeho nezletilém synovi, neboť porušila a ponížila jejich lidskou důstojnost, ochranu práv dítěte a zástupci státu křivě vypovídali.

Soud je vždy povinen hodnotit, zdali podaná žaloba splňuje podmínky řízení, a jednali se tak o žalobu přípustnou.

Při těchto úvahách soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle § 46 odst. 2 věta první s.ř.s. soud návrh odmítne také tehdy, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, anebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci.

Z obsahu žaloby jednak vyplývá, že žalobce požaduje tzv. odškodnění za újmu na lidské důstojnosti a deprivaci osobnosti vlivem zásahů státu, což vyčíslil částkou 20 000 000,-Kč. Tento žalobcův požadavek soud posoudil jako nárok na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem státních orgánů při výkonu veřejné moci ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci, ve znění

rozhodném. Soud poukazuje na právní větu usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 5. 2005, č.j. Na 12/2005- 8, která jednoznačně uvádí: „*O nároku na náhradu škody způsobené při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, rozhodují soudy v občanském soudním řízení.*“ Nejvyšší správní soud v odůvodnění usnesení vysvětlil, že uvedený zákon je součástí soukromého práva, tudíž: „*Odpovědnostní vztahy podléhající právní regulaci tohoto zákona jsou tak vztahy soukromoprávními. Tento závěr plyne jak z teorie občanského práva, tak i z praktické aplikace zákona (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 30. 4. 2002, sp. zn. Pl. ÚS 18/01). Právní vztahy vzniklé na základě zákona č. 82/1998 Sb. se subsidiárně řídí občanským zákoníkem (§ 26 zákona č. 82/1998 Sb.).*“

Druhým žalobním požadavkem byl návrh na rozhodnutí ve věcech péče o nezletilé, když žalobce konkrétně požadoval upravit styk k jeho nezletilému synovi, formou střídavé péče. Ve smyslu § 466 písm. d) zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních ve znění rozhodném, soudy rozhodují dle uvedeného zákona ve věcech styku s nezletilým dítětem. Přičemž řízení ve věcech péče o nezletilé jsou projednávána v režimu nesporného řízení podle zákona o zvláštních řízeních soudních a mají povahu civilních věcí, tedy jde opět zásadně o záležitosti soukromoprávní povahy.

Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že do pravomoci soudů rozhodujících ve správním soudnictví nespadá ani jeden z žalobou uplatněných nároků, tudíž o žalobě žalobce nelze ve správním soudnictví věcně rozhodnout, proto soud žalobu pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení podle § 46 odst. 2 s.ř.s. odmítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 3 věta 1. s.ř.s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta. Soud při tom neshledal důvody pro přiznání náhrady nákladů řízení žalobci podle věty druhé téhož zákonného ustanovení.

S ohledem na přijatý závěr soud nerozhodoval o návrhu žalobce na přiznání osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

P o u č e n í : I. V této věci se žalobce může domáhat svého práva podáním žaloby ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení (§ 46 odst. 2 s.ř.s.) u toho Okresního (Obvodního) soudu, který je obecným soudem účastníka, jemuž má být povinnost k plnění uložena dle § 84 a násl. o.s.ř. a v případě řízení ve věcech péče o nezletilé je místně příslušným obecný soud nezletilého dítěte a § 467 odst. 1 z.ř.s.; a to tak, aby v této lhůtě žaloba došla soudu příslušnému k občanskému soudnímu řízení (§ 84 o.s.ř.).

II. Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí

být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz. Podání kasační stížnosti nemá vliv na běh lhůty k podání žaloby podle bodu I. poučení, kterou lze podat pouze ve lhůtě tam uvedené.

V Praze dne 16. října 2017

JUDr. Eva Pechová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
S. K.